

PSFU 2020

Jakub Olejník, 13 rokov

2. kateg., poézia

ZHORA

Naivné slnko paralyzuje
chrbtové kosti stromov.

A ony zas musia prijať skutočnosť,
že nastala zmena.

Opadané šišky
žmurkajú na oblohu
lemovanú ich dlaňami.

A keď sa prezreté zemiaky začnú predvádzať,
zamilované listy sa začerveniajú a odpadnú.

Vietor piští v každom uchu nadšenca,
čo si fotí už trochu krajšiu zimu.

x x x

Tak bezpečne sa chytiť a dôverovať.

Má hlavu plnú neporozumených obsahov kníh.

Večerný plač sa rozplynie v spánku.

Za každou čiarkou v životopise píše slovo koniec.

Keď sa zobudí, príde jeho čas. Zablokuje cestu.

ŠACH – MAT

Nevieš.

Aj keď v ostatných hriadkach klíčia možnosti.

Ruky krátke ako jarný sneh.

Pomyslenie na cieľ neexistuje.

Narodil som sa v nekonvexnej stene. Tatry ma neprijali.

V PÁDE

Keď ruže najviac kričia,
kúpem sa v ich krvi.

Je to moja každodenná práca.

Prší. Aj stmievanie je ťažké.

Zlý sen sa nedá vyplašiť uštipnutím.

Padá myšlienka. Kľáčim.

A cesta späť je nenapísaná báseň.